

SPANNENDE DATE MET EEN MURENE

Weet je nog hoe spannend het was toen je voor de eerste keer een nachtduik maakte? De mijne was in ons koude kikkerlandje en een avontuur dat ik nooit meer zal vergeten. Niet omdat ik zulke waanzinnige dingen zag, maar gewoon omdat het zo spannend was; het staat in mijn geheugen gegrift. Nu heb ik het geluk dat ik als gids geregeld mensen mag meenemen op hun eerste nachtduik. Ze vinden het allemaal spannend, maar er was er één die het letterlijk uitschreeuwde...

In mei zit ik op een schip in het diepe zuiden van Egypte. Een van mijn gasten, Erik, wil graag de Advanced Open Water duikopleiding volgen. We hebben de onderdelen navigatie en drijfvermogen gedaan en nu maken we ons klaar voor zijn eerste nachtduik. Tijdens de briefing over Big Gota – onze duikstek – leg ik uit dat het onderwaterleven zich 's avonds anders gedraagt dan overdag. Sommige dieren komen uit het rif tevoorschijn, terwijl andere er juist in verdwijnen. Neem bijvoorbeeld de papegaaivis; hij verschuilt zich 's nachts in het rif. Een van zijn grootste vijanden is de murene, een aalsoort die nauwelijks iets kan zien en op reuk jaagt in de nacht. Om te schuilen voor de murene maakt de papegaaivis een soort snottebel, waarin hij zich verschuilt. Uiteindelijk jaagt de murene op iets wat hij ruikt, dus je geur verbergen is reuze slim.

Na de briefing neem ik Erik nog even apart om samen met hem het plan voor onze duik door te nemen. Erik zegt dat hij toch wel heel graag die murene wil zien jagen en ik verzeker hem dat ik mijn best zal doen er eentje te vinden. Wat Erik niet weet, is dat dit rif echt enorm veel jagende muren heeft en dat het een knappe zaak zou zijn als we er geen tegen zouden komen.

Na samen de duik doorgesproken te hebben, trekken we onze pakken aan en na een grondige buddycheck springen we in het water. **Eerst zwemmen we boven water naar het rif, om daarna af te dalen naar 7 meter.** Nu heeft Big Gota op het zuiden een plateau dat 15-20 meter diep ligt en wij duiken die nacht op de wand boven het plateau. Zoals zoveel nieuwe duikers, is Erik in het begin wat afstandelijk en bekijkt het rif van een meter of 3 afstand. Da's nou niet handig, uiteindelijk is veel van het leven 's nachts erg klein, zoals garnalen en krabbetjes. En dus begin ik steeds kleinere dingen aan te wijzen, zodat Erik niet anders kan dan dichterbij komen. Hij is wat angstig omdat hij het rif niet wil raken en dus geef ik hem wat steun, zodat hij eenvoudiger dichtbij kan komen.

We zien de meest fantastische dingen, een porseleinkrab in een koraal, etende garnalen, een Spaanse danseres en nog veel meer.

Het is ronduit een super duikje, maar tot dusver nog steeds geen murene. Erik begint meer te genieten van de nachtduik, dus hij ontspant en gaat op verkenning. Dan ziet hij iets, ik weet nog steeds niet wat, maar het is klein en verborgen in het rif. Dus hij komt dichterbij en plaatst daarbij voorzichtig een paar vingers tegen een stukje rots. **In mijn ooghoek zie ik iets bewegen... er is er maar één die zich zo beweegt.** Erik heeft helemaal niks door. De schaduw slingert langzaam dichterbij en verschijnt ineens recht voor Eriks gezicht. Hij schrikt zich de apennotjes en ik hoor een gillette, hahaha. De murene is op jacht en volgt zijn neus; daarbij houdt hij lichamenlijk contact met het rif. Muren zijn niet gevaarlijk voor mensen, al moet je ze niet in het nauw

drijven. Deze murene trekt zich helemaal niets aan van Erik en ik denk dat hij hem nauwelijks heeft opgemerkt. Hij volgt geur en slingert alle kanten op, vanaf de wand vindt hij steun op Eriks hand, hij volgt zijn arm en kronkelt langs zijn nek door naar zijn rug. Daarna nog een slinger of twee langs zijn been en de murene is weer terug op het rif. Wat prachtig om te zien! Erik knijpt hem wel en ik hoor wat piepende geluidjes. Dat kan ik hem niet kwalijk nemen.

Na de intieme ontmoeting volgen we de murene uitbreid in zijn

jacht en zien we hoe hij een doktersvis vindt, kundig grijpt en oppeuzelt. Een prachtige show, al blijft de gedachte zo makkelijk opgepeuzeld te worden toch een beetje luguber. Het is een fantastische duik en als Erik en ik boven water komen, gilt hij van enthousiasme. «Nou!» zegt hij, «Ik vroeg om een murene en die heb je me gegeven!» U vraagt, wij draaien... welkom in het leven van safariduiken. Wat een mazzel.

Love life... Blow bubbles.

VOLGENDE MAAND: VRIENDELIJKE ZUSTERS

Anke Westerlaken is werkzaam als liveboard Cruise Director en duikgids, PADI, SSI en DAN instructeur, en NOB Instructor Trainer. Actief in Egypte, Malediven, Indonesië en Bahamas. Meer informatie: www.lovediving2.com